

Nieuw-Vlaams Ketje

MAART 2022, NR. 1 | V.U.: PETER VANDERMEERSCH, P/A ALBERTINAPLEIN 2, 1000 BRUSSEL

brussel@n-va.be

www.n-va.be/brussel

N-VA Brussels Hoofdstedelijk Gewest

De negentien gemeenten in slechte papieren

**“Een fusie dringt zich meer
dan ooit op.”**

Mathias Vanden Borre
Brussels volksvertegenwoordiger

In Brussel zijn er rijke en arme gemeenten, dat weet elke Brusselaar. “Toch is het opmerkelijk dat de rijkste gemeenten tot drie keer meer geld kunnen uitgeven per inwoner dan de armste. Zo moet de gemeente Ganshoren het bijvoorbeeld met 1.200 euro per inwoner stellen, terwijl gemeenten als Sint-Joost en Brussel-Stad 3.000 euro of meer veil hebben per inwoner. Door deze ongelijkheid is de dienstverlening voor de Brusselaar sterk verschillend afhankelijk van waar hij of zij woont. Een fusie dringt zich dus meer dan ooit op”, stelt Brussels parlementslid Mathias Vanden Borre.

De coronacrisis heeft ook lelijk huisgehouden in de financiën van de Brusselse gemeenten. “Om deze crisis het hoofd te kunnen bieden, moesten de gemeentebesturen heel wat bijkomende uitgaven doen. Denk aan de aankoop van medisch materiaal en sociale uitgaven van het OCMW. Bovendien hadden ze te maken met een verlies aan inkomsten doordat de lokale economie stilviel. Meer dan de helft van de gemeenten stond al voor de crisis onder financiële controle van het Brussels Gewest. Ik vrees dat het aantal de komende jaren zal stijgen, maar ook het Gewest zit in zeer slechte financiële papieren.”

U betaalt de rekening

“De belastingen zullen helaas verder stijgen in Brussel, en daarbij worden vooral de middenklasse en ondernemers

gevisieerd. Sinds het midden van de jaren '90 steeg de onroerende voorheffing in de Brusselse gemeenten met 27,9 procent. Voor 2022 kondigden Evere, Sint-Lambrechts-Woluwe en Jette fikse verhogingen van hun onroerende voorheffing aan. In Sint-Lambrechts-Woluwe gaat het zelfs om een verhoging van 20 procent. Ongehoord”, betreurt Mathias.

Groot verschil met Vlaanderen

Het verschil met de situatie in Vlaanderen is groot: ondanks stijgende kosten zijn enkele Vlaamse gemeenten van plan de belastingen zelfs te verlagen. In de meeste gemeenten veranderen de belastingen niet. “Hoog tijd dat de Brusselse gemeenten hun financiële middelen als een goede huisvader beheren”, besluit Mathias Vanden Borre.

Hard verder werken voor Brussel

Beste lezer,

De coronapandemie ligt hopelijk achter ons. We kunnen met de nodige energie vooruitkijken en weer onder de mensen komen. Ook uw N-VA-ploeg trekt opnieuw de straat op. Zo voerden we in februari actie tegen de spuitruimte voor drugsverslaafden in Brussel.

De voorbije maand zijn de nieuwe lokale besturen van onze afdelingen gekozen. Onze enthousiaste bestuursleden blazen het afdelingswerk nieuw leven in. Op 21 mei organiseren we in het Vlaams Parlement een heuse 'Brusseldag', waar u uiteraard van harte welkom bent.

Meer dan ooit zullen we de koppen bij elkaar steken om met goede voorstellen te komen die van onze hoofdstad een betere stad maken.

Veel leesplezier met deze nieuwe editie van het Nieuw-Vlaams Ketje!

Peter Vandermeersch

Voorzitter arrondissementeel bestuur
Brussels Hoofdstedelijk Gewest

Zondag 24 april

Wafels en quiz
**N-VA Schaarbeek-
Evere-Sint-Joost**

Vanaf 14 uur: **wafelenbak**
15 uur: **ludieke quiz**

Stel gerust uw team al samen
(4 personen). Meer info via
www.n-va.be/brussel.

Zaterdag 21 mei
10 tot 13.30 uur

**Brusseldag voor leden en sympathisanten
met ontbijt**

De Schelp
Vlaams Parlement
Leuvenseweg 27, 1000 Brussel

Binnenkort meer info op www.n-va.be/brussel.

N-VA protesteert tegen illegale spuitruimte

Het Brusselse stadsbestuur wil een spuitruimte voor druggebruikers openen, met daarrond een gedoogzone waarin druggebruik en -gebruik niet wordt vervolgd. "De overheid mag het gebruik van drugs nooit normaliseren of faciliteren, want dat is een compleet verkeerd signaal. Een dergelijke spuitruimte staat volledig haaks op drugspreventie. Daarom betogen wij", aldus Brussels gemeenteraads- en parlements lid Mathias Vanden Borre. Ook Jong N-VA trok mee de straat op.

“Het herhaaldelijke uitstel van de verplichte inburgering heeft nefaste gevolgen.”

Brussels volksvertegenwoordiger **Gilles Verstraeten** en Vlaams Parlementslid **Annabel Tavernier**

Verplichte inburgering in Brussel: nu of nooit?

Deze week is het zover: op 1 april starten de verplichte inburgeringstrajecten in Brussel. Althans, dat is wat Brussels inburgeringsminister Alain Maron (Ecolo) de voorbije maanden meermaals beloofde. “Een garantie hebben we niet en de vele onbeantwoorde vragen voorspellen niet veel goeds”, stellen Brussels parlementslid Gilles Verstraeten en Vlaams Parlementslid Annabel Tavernier vast. “De voorbije jaren is de invoering van de verplichte inburgering keer op keer uitgesteld, met nefaste gevolgen voor de nieuwkomers en de sociale samenhang in de stad. Dat heeft de coronacrisis nogmaals aangetoond.”

De verplichte inburgering in Brussel werd in 2017 in de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC) met de steun van de N-VA goedgekeurd. Het samenwerkingsakkoord met de Vlaamse Gemeenschap volgde twee jaar later. Op 1 januari 2020 moest de verplichting een feit zijn, maar minister Maron laat het dossier al bijna drie jaar aanslepen. In december vorig jaar werd de verplichting voor de vierde keer uitgesteld, naar 1 april 2022, de nieuwste en tevens vijfde deadline. Intussen staat Vlaanderen al lang klaar om zijn deel van het werk te doen.

Onduidelijkheid troef bij de gemeenten

“Minister Maron is er vooral in geslaagd steevast mist te spuien over de vordering van het dossier”, zegt Gilles Verstraeten. “We blijven met vragen zitten over de regelgeving en de software. De gemeenten, die een essentiële rol moeten spelen door nieuwkomers te informeren en toezicht te houden op de inburgeringstrajecten, blijven in het ongewisse over de adminis-

tratieve en praktische invulling. Hoe kan een systeem nu goed werken als de meest fundamentele partners aan de zijlijn worden gezet? Een teken van slecht bestuur is het ongetwijfeld.”

Geen integratie zonder inburgering

“De coronacrisis heeft nog maar eens duidelijk gemaakt dat inburgering in Brussel al veel langer verplicht moest zijn, zoals dat in Vlaanderen al het geval is sinds 2004”, vult Annabel Tavernier aan. “Veel Brusselaars vinden geen toegang tot het OCMW en een huisarts – vier op de tien heeft er geen – en de enorm lage vaccinatiegraad is een duidelijk teken dat velen amper vertrouwen hebben in de overheid.”

Getalm met nefaste gevolgen

Tegelijkertijd is de arbeidsmarktparticipatie van nieuwkomers in Brussel lamentabel laag. Bovendien ligt de sociale cohesie in onze hoofdstad aan diggelen.

Mensen leven niet meer met, maar naast elkaar. “Inburgering is geen wondermiddel, maar helpt nieuwkomers om zelfredzaam te worden, banden met het systeem op te bouwen en zorgt voor een sterkere sociale samenhang in de stad. In Vlaanderen zal vanaf september dit jaar het vernieuwde inburgeringstraject in werking treden. In tussentijd blijven we in Brussel rond de pot draaien over de eventuele meerwaarde ervan, met nefaste gevolgen voor elke nieuwkomer in onze stad”, betreuren Gilles en Annabel.

▲ *Inburgering helpt nieuwkomers om zelfredzaam te worden en versterkt de sociale samenhang in de stad.*

Bijna twaalf jaar wachten op een sociale woning in Brussel

Recent vernamen we van gemeenteraadslid Laurent Mutambayi uit Molenbeek dat de wachttijd voor een sociale woning daar bijna vijftien jaar bedraagt. Het Brusselse gemiddelde scoort met bijna twaalf jaar niet veel beter. “Deze wachttijden zijn hallucinant en na dertig jaar socialistisch beleid is er geen verbetering merkbaar”, oordeelt Brussels parlementslid Mathias Vanden Borre.

De Brusselse woningmarkt kent een aantal structurele problemen, zoals leegstand, krotverhuur, huisjesmelkerij en een gebrek aan sociale woningen. Op 1 oktober 2021 stonden maar liefst 50.871 huishoudens ofwel 133.000 Brusselaars op de wachtlijst voor een sociale woning, meer dan 10,5 procent van de hele Brusselse bevolking. Sinds begin 2020 groeide de wachtlijst bovendien met 8,3 procent of 3.909 huishoudens. De wachttijden gaan van iets meer dan tien jaar voor een woning met één slaapkamer tot maar liefst veertien tot vijftien jaar voor een woning met vier tot vijf slaapkamers. “Er staat zelfs een kandidaat-huurder op de wachtlijst sinds 1993. Maar ook voor iets kleinere woningen zijn er gezinnen sinds de jaren '90 of begin 2000 ingeschreven. Bovendien stellen we vast dat sociale huurders in bepaalde gemeenten – zoals Molenbeek – nog langer moeten wachten”, aldus Mathias Vanden Borre.

Meer controleren

Deze wachttijden tonen aan dat de vele middelen die naar de huisvestingsmaatschappijen gaan, niet efficiënt gebruikt worden. Het huidige beleid houdt vast aan gefaalde recepten die al drie decennia gebruikt worden. “Wie een sociale woning wil

“Sociale woningen moeten gaan naar mensen die er écht recht op hebben.”

Mathias Vanden Borre
Brussels volksvertegenwoordiger

huren, moet aan een aantal voorwaarden voldoen. Maar daarop wordt in Brussel weinig of niet gecontroleerd. We moeten andere paden durven bewandelen. Sociale woningen moeten gaan naar mensen die er echt recht op hebben en moeten een springplank vormen naar werk en integratie. De deur moet resoluut dicht voor elke vorm van vriendjespolitiek. Deze visie ontbreekt in de plannen van staatssecretaris Ben Hamou (PS)”, stelt Mathias Vanden Borre.

Sociaal woonlandschap reorganiseren

Met 19 gemeenten, 19 OCMW's, 16 sociale huisvestingsmaatschappijen en 24 sociale verhuurkantoren met allemaal eigen panden en procedures kan simpelweg geen efficiënt beleid gevoerd worden. Vlaanderen reorganiseert het sociaal woonlandschap fundamenteel. Maar in Brussel blijft men teruggrijpen naar gefaalde recepten uit het verleden. “Ik pleit voor een vereenvoudiging van de instellingen, zodat het bouwen, beheren en ter beschikking stellen van sociale woningen gecentraliseerd wordt. Elke Brusselaar moet een evenwaardige dienstverlening krijgen, in tegenstelling tot het versnipperde beleid vandaag”, besluit Mathias.

“Dit wanbeleid treft de meest kwetsbare mensen uit de maatschappij.”

Laurent Mutambayi
Gemeenteraadslid
Sint-Jans-Molenbeek

Wachttijd voor sociale woning in Molenbeek loopt op tot bijna vijftien jaar

Wie in Sint-Jans-Molenbeek een sociale woning wil huren, moet daar gemiddeld 14,75 jaar op wachten. Dat blijkt uit het antwoord van het schepencollege op een vraag van N-VA-raadslid Laurent Mutambayi. “Al decennialang zwaaien PS en MR de plak in Molenbeek. Hun asociaal beleid heeft tot deze wantoestanden geleid. Ik vraag dan ook dat het huidige bestuur dringend werk maakt van een noodplan om meer sociale woningen te creëren zodat de wachttijden gereduceerd kunnen worden.”

Van 2018 tot 2021 zijn er in totaal vier nieuwe sociale verhuurwoningen bijgekomen in Sint-Jans-Molenbeek. “Gemiddeld komt er één nieuwe sociale woning bij per jaar. Uit de cijfers blijkt klaar en duidelijk dat sociale huisvesting voor de huidige bestuursploeg geen prioriteit is. Ik zal er in de gemeenteraad alles aan doen om ervoor te zorgen dat er eindelijk werk gemaakt wordt van een sociaal huisvestingsbeleid waarbij de meest kwetsbare personen in de gemeente niet meer in de kou blijven staan”, aldus Laurent Mutambayi.

Schaarbeek breidt talenaanbod dienstverlening uit

Meer aandacht voor Engels dan voor Nederlands

Het gemeentebestuur van Schaarbeek besliste begin dit jaar om anderstalige dienstverlening mogelijk te maken. Zo kunnen Schaarbekenaren voortaan in het Engels te woord gestaan worden. Voor andere talen kunnen ze zich tegen betaling laten bijstaan door een vertaler. Volgens de N-VA-afdeling Schaarbeek-Evere-Sint-Joost-ten-Node een regelrechte slag in het gezicht van alle Nederlandstalige Schaarbekenaren die amper of niet in het Nederlands geholpen worden.

Annabel Tavernier en Cielte Van Achter: “Deze anderstalige dienstverlening is een slag in het gezicht van Nederlandstalige Schaarbekenaren die niet in het Nederlands geholpen worden.”

Voorzitter Annabel Tavernier stelt zich serieuze vragen bij de prioriteiten van het gemeentebestuur en de Brusselse regering. “Het valt toch niet uit te leggen dat het gemeentebestuur ervoor kiest om anderstalige dienstverlening aan te bieden zonder eerst werk te maken van een volwaardige Nederlandstalige dienstverlening. Het naleven van de taalwetgeving staat dan ook helemaal onderaan de prioriteitenlijst van het gemeentebestuur en de Brusselse regering. Zo wordt de Schaarbeekse administratie al acht jaar geleid door een gemeentesecretaris die te weinig Nederlands spreekt. Voor het gemeentebestuur en de Brusselse regering is de taalwet niet meer dan een vodge papier.”

Correcte Nederlandstalige dienstverlening

Ook Cielte Van Achter heeft weinig begrip voor de beslissing van het Schaarbeekse bestuur. “Natuurlijk kan je voor nieuwkomers een basis aan Engelstalige dienstverlening voorzien. Maar helaas wordt er nog steeds geen werk gemaakt van de inburgering van nieuwkomers, zodat ze snel Nederlands of Frans moeten aanleren. De charme van onze gemeente zit hem net in de tweetaligheid, en samenleven veronderstelt dat je elkaar kan begrijpen. Het gemeentebestuur zou beter de tweetaligheid cultiveren en inzetten op correcte dienstverlening in het Nederlands naast het Frans.”

Vlaanderen investeert in Brussel

Vlaanderen laat Brussel niet los: het is een vaak gebruikt adagium. Onder invloed van de N-VA gaat het voor deze Vlaamse Regering om meer dan een slogan. “Met meer dan 1 miljard euro per jaar investeerde de Vlaamse Gemeenschap nog nooit zo veel middelen in Brussel”, zegt Vlaams volksvertegenwoordiger Karl Vanlouwe.

Of het nu gaat over de vele Nederlandstalige scholen, onze culturele instellingen, onze gemeenschapscentra en lokale dienstencentra, het UZ Brussel, het Vlaams-Brusselse magazine BRUZZ of de vele welzijnsinitiatieven: Brussel kan op Vlaamse steun rekenen. En dat is belangrijk, vindt Karl Vanlouwe: “Met deze investeringen bouwen we verder aan de Nederlandstalige aanwezigheid én aan het Vlaamse kwaliteitslabel in onze stad. Zo laat de Vlaamse Gemeenschap Brussel bruisen en versterken we de banden tussen Vlaanderen en zijn hoofdstad. Een goede zaak voor Brussel én de rest van Vlaanderen.”

Brussel verdient Vlaamse aanpak

Deze investeringen zijn een duidelijk en ambitieus aanbod van Vlaanderen aan Brussel: wil jij mijn hoofdstad zijn en blijven? “Voor de N-VA is het zonneklaar dat Vlamingen van Brussel houden, maar het is ook hoog tijd dat Brussel zich aantrekkelijk toont aan Vlaanderen. Een Vlaamse aanpak in Brussel is meer dan nodig, met ambitie en assertiviteit. Brussel verdient immers alleen het allerbeste”, besluit Karl.

“Met de N-VA werkt de Vlaamse Regering aan een Vlaams kwaliteitslabel in Brussel.”

Karl Vanlouwe
 Vlaams volksvertegenwoordiger

Regine Heyvaert en Sara Rampelberg vertolken de Nederlandstalige stem in de gemeenteraad

Sara Rampelberg en Regine Heyvaert vormen de vrouwelijke tandem van onze gemeenteraadsleden in Brussel. Sara is al voor de tweede keer gemeenteraadslid in Jette, Regine zetelt sinds kort in de gemeenteraad in Sint-Agatha-Berchem. Onze redactie polste naar hun ervaringen en ambities.

Sara, jij haalde best wat stemmen bij de laatste gemeenteraadsverkiezingen. Ook menig Vlaams-Brussels politicus is in Jette actief. Heeft Jette dan zo'n bruisend Vlaams en politiek leven?

Sara: “Ja hoor, in Jette wonen en werken veel Nederlandstaligen. Ik ben een fiere Jettenaar en woon hier graag. Jette is een groene gemeente en nu Ecolo/Groen ook al enkele jaren in het bestuur zit, zijn bijvoorbeeld de fietsroutes sterk uitgebreid en veiliger gemaakt. Al is het niet allemaal rozengeur en maneschijn met het huidige bestuur. De N-VA voert als enige partij Vlaamsgezinde oppositie in Jette. We denken constructief mee en reiken oplossingen aan. Helaas stellen we vast dat de meerderheid niet wakker ligt van de Nederlandstalige problemen in onze gemeente.”

Zijn er specifieke Jette problemen waarop jij je focust?

Sara: “De Nederlandstaligen in Brussel worden stiefmoederlijk behandeld. Ik zal je een voorbeeld geven: mijn man zit in de vereniging van mensen die een moestuin huren in Jette. Alle communicatie verloopt in het Frans. Wanneer we vriendelijk vragen om ook in het Nederlands te communiceren, krijgen we altijd het antwoord: ‘pour les Flamands la même chose’. Wat de optimalisatie van de Ring betreft, is het de logica zelfde dat die in Jette verbreed wordt zodat het verkeer vlotter kan doorstromen. In de gemeenteraad krijg ik het dan hard te verduren. De meerderheid maakt er een communautair dossier van in plaats van oplossingsgericht te denken. Een ander pijnpunt is het feit dat er dringend een Nederlandstalige crèche moet bijkomen. Probleem is dat er te weinig kandidaat-ondernemers zijn. Tot slot wil ik erop wijzen dat er in de gemeenteraad tijdelijk enkel een simultaanvertaling naar het Frans was, niet naar het Nederlands. Op mijn vraag is die discriminatie weggewerkt.”

“Respect voor ieders mening is belangrijk. In het begin heb ik dat moeten afdwingen. Ik heb geleerd om op mijn strepen te staan.”

Onlangs is er in Jette een nieuwe burgemeester aangetreden. Heeft zij voldoende aandacht voor de Nederlandstaligen in de gemeente?

Sara: “De oude burgemeester was een compromisfiguur die de Nederlandstaligen en Franstaligen kon verzoenen. Hij probeerde steeds een oplossing te zoeken in het belang van alle Jettenaren. De nieuwe burgemeester, die voordien al schepen was, is niet pro Vlamingen. Kortom: ik vrees dat de wissel niet in het voordeel is van de Nederlandstalige Jettenaren. Vandaar dat ik er in de gemeenteraad alles aan zal doen om de belangen van de Nederlandstaligen te verdedigen.”

En jij Regine, je bent intussen anderhalf jaar gemeenteraadslid in Sint-Agatha-Berchem. Als kapster heb je hét ideale beroep om te weten wat er in de gemeente leeft, toch?

Regine: “Dat klopt, als zelfstandige hou ik de vinger aan de pols. Als kapster sta ik elke dag tussen de mensen. Ik krijg echt veel energie van dat menselijk contact. Onlangs heb ik samen met een paar collega’s nieuw leven geblazen in onze handelaarsvereniging. Wat schwing in je gemeente krijgen en het Nederlands prominent maken, is een opdracht die breder gaat dan enkel de gemeenteraad. Ik probeer daar elke dag mijn steentje aan bij te dragen.”

Hoe heb je die start in de gemeenteraad ervaren?

Regine: “In het begin was dat toch wel aanpassen. Ik heb altijd graag tussen de mensen gestaan, om mee aan de kar te trekken. Maar opeens stond ik daar op de eerste rij, en moest ik het allemaal zelf doen. Als enige verkozen zetelen kan eenzaam aanvoelen. Gelukkig heb ik een paar goeie mensen rond mij, op wie ik altijd kan rekenen. Ondertussen heb ik mijn draai gevonden en kan ik wegen op het beleid. In die korte tijd heb ik drie moties goedgekeurd gekregen. Daar ben ik best wel fier op. Het feit dat ik zelfs DéFI zover heb gekregen om ze mee goed te keuren, maakt dat gevoel nog beter. En zelfs als ik mijn voorstellen

er niet door krijg, leg ik toch dossiers op tafel die er anders niet op komen. Of dacht je dat de Franstalige linkse partijen thema’s als nultolerantie voor geweld tegen de politie willen bespreken? Door constructief oppositie te voeren, voel ik ook waardering van de andere gemeenteraadsleden. Respect voor ieders mening is belangrijk en in het begin heb ik dat moeten afdwingen. Ik heb geleerd om op mijn strepen te staan.”

Over een goede twee jaar mogen de Jettenaren en Berchemnaars weer nieuwe gemeenteraadsleden kiezen. Waar zal de focus van de N-VA liggen in jullie gemeente?

Sara: “Ik wil het wonen en werken in Jette zo aangenaam mogelijk maken, en dit in allerlei domeinen: veiligheid, mobiliteit, huisvesting, senioren, jeugd, de belangen van de Nederlandstaligen enzovoort. Daarom wil ik ook via dit blad een oproep doen: nieuwe leden van de N-VA zijn van harte welkom. Wij gaan voor groei in onze gemeente!”

Regine: “Berchemse kinderen kunnen in hun eigen gemeente niet eens naar een Nederlandstalige school gaan. Het gemeentebestuur heeft zelfs de Knapzak gesloten, *du jamais vu* in Brussel. Er zijn al plaatsen te kort! Maar voor Franstalige scholen maken ze wel geld vrij. Voor het gemeentebestuur is een Franstalig kind duidelijk meer waard dan een Nederlandstalig. Ik vind dat onaanvaardbaar. Op die nagel ga ik blijven kloppen. Ik sluit me natuurlijk ook bij Sara aan: nieuwe mensen zijn absoluut welkom! En verder wil ik er ook voor zorgen dat er weer meer Nederlandstaligen in Berchem komen wonen. De trend is een beetje omgekeerd: zeker gezinnen ontvluchten Brussel richting de Rand. Ik ga me de komende jaren inzetten om die beweging te draaien.”

Jullie zijn uit het goede hout gesneden. We zijn dankbaar voor jullie engagement. Bedankt voor het interview en veel succes!

“Alleen de N-VA voert Vlaamsgezinde oppositie in Jette. Helaas ligt de meerderheid niet wakker van de Nederlandstalige problemen in onze gemeente.”

“Terwijl de regering stilzat, deden wij met de N-VA wél ons oppositiewerk.”

Cieltje Van Achter
Fractievoorzitter Brussels Parlement

© An Clapdorp

Halftime Vervoert III: onvoldoende over de hele lijn

De eerste helft van de bestuursperiode van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering zit erop. Hét moment om de balans op te maken van de regering-Vervoert III. Het zal u misschien niet verrassen: de Brusselse Hoofdstedelijke Regering is faliekant gezakt.

De Brusselse paars-groene coalitie blinkt eerder uit in ruziemaken dan in regeren. Tegelijkertijd worden de belangrijke knopen niet doorgesneden. Het onvermogen om te beslissen wordt zo gênant dat er vanuit het parlement bedreigd wordt met wisselmeerderheden. Dat was in december het geval toen 2.000 Uber- en Heetch-chauffeurs door de archaïsche taxiwetgeving op het punt stonden hun job te verliezen. PS weigerde halsstarrig om mee te werken aan een tijdelijke oplossing. De dreiging van een alternatieve meerderheid heeft hen ultiem toch overtuigd. Met het verbod op onverdoofd slachten staat ook het volgende dossier waarrond er zich een alternatieve meerderheid zal aanbieden al klaar.

N-VA legt ministers het vuur aan de schenen

Terwijl de meerderheid stilzat, deden wij met onze Brusselse N-VA-fractie vanuit de oppositie wél ons werk. Met 550 vragen en interpellaties legden we de ministers het vuur aan de schenen. Ook dienden we onze eigen wetgevende voorstellen in: 37 in totaal. Die gaan van een verbod op onverdoofd slachten tot de naleving van de taalwetgeving en het moderniseren van de Brusselse kantorenmarkt. Ook de komende tweeënhalve jaar gaan wij verder op dat elan.

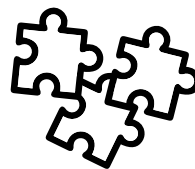
Brusselse regering kijkt weg van de problemen

Gebrek aan daadkracht bij zware criminaliteit en drugsproblematiek

Financieel wanbeleid met enorme schuldenberg

Geen fusie van gemeenten en Gewest

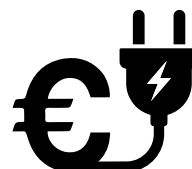
Nieuw uitstel van verplichte inburgering

Stijgende armoedecijfers en loze beloftes over werkloosheidsaanpak

Illegale opvang van transmigranten

Dure energiemarkt

Onduidelijkheid over klimaatbeleid